Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gegužės 4 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — ESS 4 straipsnio 3 dalis — SESV 288 straipsnis — Direktyva 2000/60/EB — Sąjungos vandens politika — 4 straipsnio 1 dalis — Kelio užkirtimas paviršinio vandens telkinių būklei prastėti — 4 straipsnio 7 dalis — Prastėjimo draudimo išimtis — Svarbus visuomenės interesas — Leidimas statyti hidroelektrinę ant Juodojo Zulmo upės (Austrija) — Vandens būklės prastėjimas“

Byloje C-346/14

dėl 2014 m. liepos 18 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama E. Manhaeve, C. Hermes ir G. Wilms, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Austrijos Respubliką, atstovaujamą C. Pesendorfer,

atsakovę,

palaikomą

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, Z. Petzl ir J. Vláčil,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, teisėjai F. Biltgen, E. Levits, M. Berger ir S. Rodin (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2015 m. rugsėjo 3 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Savo ieškinyje Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad teisingai netaikydama 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275), 4 straipsnio 1 dalies, siejamos su šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalimi, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 288 straipsnį.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

2 Direktyvos 2000/60 11, 19, 25, 26 ir 32 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(11) Kaip nurodyta [SESV] 174 straipsnyje, Bendrijos aplinkos politika turi padėti siekti, kad būtų išsaugota, apsaugota ir pagerinta aplinkos kokybė protingai ir racionaliai naudojant gamtos išteklius, ji turi remtis išankstinėmis atsargumo priemonėmis ir tuo principu, kad prevencinių veiksmų imtis ir aplinkai daromą žalą ištaisyti reikia pirmiausia teršalų susidarymo vietoje ir kad teršėjas moka.

<...>

(19) Šia direktyva siekiama išlaikyti ir pagerinti vandens aplinką Bendrijoje. Tai pirmiausia yra susiję su atitinkamų vandenų kokybe. Siekiant užtikrinti gerą vandens kokybę, kiekybės kontrolė yra pagalbinis elementas, todėl turėtų būti nustatytos tokios kiekybės priemonės, kurios pasitarnautų gerai vandens kokybei.

<...>

(25) Turi būti nustatyti bendri vandens kokybės ir atitinkamais aplinkos apsaugos požiūriu atvejais – kiekybės būklės apibrėžimai. Turėtų būti nustatyti aplinkos apsaugos uždaviniai, kurie užtikrintų gerą paviršinio ir požeminio vandens būklę visoje Bendrijoje ir Bendrijos lygiu neleistų vandens būklei toliau prastėti.

(26) Valstybės narės turėtų siekti bent geros vandens būklės, apibrėždamos ir įgyvendindamos būtinas integruotoje priemonių programoje numatytas priemones ir atsižvelgdamos į esamus Bendrijos reikalavimus. Ten, kur vandens būklė gera, ji turėtų būti išsaugota. Be geros būklės reikalavimų, taikomų požeminiam vandeniui, dar turi būti nustatyta ir sustabdyta bet kuri reikšmingesnė ir ilgesnį laiką išliekanti kurio nors teršalo koncentracijos didėjimo tendencija.

<...>

(32) Tam tikromis sąlygomis reikalavimas sustabdyti prastėjimą ar pasiekti gerą būklę gali būti pagrįstai netaikomas, jei prastėjimas ar bloga būklė atsiranda dėl nenumatytų aplinkybių, ypač potvynių ar sausrų, arba dėl fizinių paviršinio vandens telkinio charakteristikų pakeitimo, atlikto siekiant svarbių visuomenės interesų, arba dėl požeminių telkinių vandens lygio pakeitimo, jei imamasi visų įmanomų priemonių, kad būtų sušvelnintas vandens telkinio būklei daromas neigiamas poveikis.“

3 Direktyvos 2000/60 4 straipsnio „Aplinkos apsaugos tikslai“ 1 dalies a punkte nustatyta:

„1. Vykdydamos priemonių programas, nurodytas upės baseino valdymo planuose, ir taikydamos jas:

a) paviršiniams vandenims
   i) valstybės narės įgyvendina būtinas priemones, kad neprastėtų visų paviršinio vandens telkinių būklė, atsižvelgdamos į šio straipsnio 6 ir 7 dal[ių] taikymą ir nepažeisdamos jo 8 dalies;
   ii) valstybės narės apsaugo, gerina ir atnaujina visus paviršinio vandens telkinius, atsižvelgdamos į iii papunkčio taikymą dirbtiniams ir labai pakeistiems vandens telkiniams, ir stengiasi, kad gera paviršinio vandens būklė būtų pasiekta ne vėliau kaip po 15 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos pagal V priedo nuostatas, atsižvelgdamos į pratęsimų, nustatomų pagal šio straipsnio 4 dalį, ir į jo 5, 6 ir 7 dalių taikymą bei nepažeisdamos 8 dalies;
   iii) valstybės narės apsaugo ir gerina visus dirbtinius bei smarkiai modifikuotus vandens telkinius ir stengiasi, kad geras ekologinis potencialas ir gera paviršinio vandens cheminė būklė būtų pasiekta ne vėliau kaip po 15 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos pagal V priedo nuostatas, atsižvelgdamos į pratęsimų, nustatomų pagal šio straipsnio 4 dalį, ir į jo 5, 6 ir 7 dalių taikymą bei nepažeisdamos 8 dalies;
   iv) valstybės narės įgyvendina būtinas priemones pagal 16 straipsnio 1 ir 8 dalis ir stengiasi nuosekliai mažinti taršą, kurią kelia prioritetinės medžiagos, bei sustabdyti ar siekti, kad laipsniškai išnyktų prioritetinių pavojingų medžiagų išmetimas, išleidimas ar nuostoliai,

nepažeisdamos atitinkamų šalims galiojančių tarptautinių susitarimų, minėtų 1 straipsnyje“.

4 Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės nepažeidžia šios direktyvos, kai:

— gera požeminio vandens būklė, gera ekologinė būklė arba atitinkamais atvejais geras ekologinis potencialas nepasiekiamas ir paviršinio vandens ar požeminio vandens telkinio būklei prastėti nesutrukdoma dėl naujų paviršinio vandens telkinio fizinių charakteristikų pakeitimų ar požeminių telkinių vandens lygio pokyčių, arba

— labai gerai paviršinio vandens telkinio būklei suprastėti iki geros būklės nesutrukdoma dėl naujos subalansuotos žmonių veiklos, vykdomos plėtros tikslais,

ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:

a) imamasi visų įmanomų priemonių vandens telkinio būklei daromam poveikiui sušvelninti;

b) tokių pakeitimų ar pakitimų priežastys konkrečiai yra nurodytos ir paaiškintos upės baseino valdymo plane, kurio reikalaujama pagal 13 straipsnį, o tikslai patikslinami kas 6 metai;

c) tokių pakeitimų ar pakitimų priežastys yra labai svarbios visuomenės interesams, ir (arba) naujų pakeitimų ar pakitimų nauda žmonių sveikatai, žmonių saugos palaikymui ar subalansuotai plėtrai yra didesnė už naudą, kurią aplinkai ir visuomenei duoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų pasiekimas; ir

d) dėl techninių galimybių ar per didelių sąnaudų naudos, kurią duoda tokios vandens telkinio modifikacijos ir pasikeitimai, negalima gauti kitais būdais, kurie aplinkos apsaugos atžvilgiu būtų gerokai pranašesni.“

5 Pagal direktyvos 13 straipsnį „Upės baseino valdymo planai“:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienam upės baseino rajonui, esančiam tik jos teritorijoje, būtų sudarytas upės baseino valdymo planas.

<...>

6. Upės baseino valdymo planai paskelbiami ne vėliau kaip po devynerių metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

7. Upės baseino valdymo planai patikslinami ir atnaujinami ne vėliau kaip po 15 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, po to – kas šešeri metai.“

Austrijos teisė

6 Nagrinėjamoje byloje taikytinos redakcijos *Wasserrechtsgesetz* (Vandenų įstatymas, toliau – WRG) 21a straipsnis suformuluotas taip:

„1. Jeigu išdavus leidimą, visų pirma atsižvelgiant į būklės nustatymo rezultatus (55d straipsnis), paaiškėja, kad, nepaisant to, jog laikomasi sprendime išduoti leidimą ar kitose nuostatose nustatytų sąlygų ir taisyklių, visuomenės interesai (105 straipsnis) saugomi nepakankamai, valdžios institucija, nepažeisdama 52 straipsnio 2 dalies antrojo sakinio, turi nustatyti kitas ar papildomas sąlygas, kurių, atsižvelgiant į esamą techninę būklę (12a straipsnis), reikia norint pasiekti šią apsaugą, nustatyti pritaikymo tikslus ir įpareigoti pateikti atitinkamus su pritaikymu susijusius projekto dokumentus, laikinai ar visam laikui apriboti vandens naudojimo būdą ir apimtį arba laikinai ar visam laikui uždrausti naudoti vandenį.

2. Valdžios institucija turi suteikti protingus 1 dalyje nurodytų įpareigojimų įvykdymo, reikalingų pritaikymo priemonių suplanavimo ir susijusių projekto dokumentų pateikimo terminus; būtinam projekto dokumentų turiniui taikomas 103 straipsnis. Šie terminai turi būti pratęsiami, jeigu įpareigotasis asmuo įrodo, kad, nesant jo kaltės, neįmanoma laikytis termino. Laiku pateiktas prašymas pratęsti terminą sustabdo termino pasibaigimą. Jeigu terminas baigiasi be rezultatų, *mutatis mutandis* taikoma 27 straipsnio 4 dalis.

3. Valdžios institucija negali nustatyti 1 dalyje nurodytų priemonių, jeigu jos yra neproporcingos. Tokiu atveju taikomi šie principai:

a) su šių priemonių įgyvendinimu susijusios sąnaudos negali būti neproporcingos jomis siekiamam rezultatui, be to, turi būti atsižvelgiama į dėl vandens naudojimo atsirandančių pasekmių ir kylančio neigiamo poveikio pobūdį, kiekį ir pavojingumą, taip pat į naudojimo trukmę, rentabilumą ir vandens naudojimo techninius ypatumus;

b) jeigu pažeidžiamos esamos teisės, tikslui pasiekti reikia pasirinkti švelniausią priemonę;

c) įvairios priemonės gali būti nustatytos paeiliui.

<...>

4. Jeigu yra patvirtintas atkūrimo planas (92 straipsnis) arba atkūrimo programa (33d straipsnis), 1 dalyje nurodytos priemonės negali viršyti to, kas nurodyta šiame plane ar programoje.

5. 1–4 dalys *mutatis mutandis* taikomos kitiems įrenginiams ir leidimams pagal šio federalinio įstatymo nuostatas.“

Ikiteisminė procedūra

7 2007 m. gegužės 24 d. sprendimu *Landeshauptmann der Steiermark* (Štirijos (Austrija) vyriausybės vadovas) išdavė leidimą statyti hidroelektrinę ant Juodojo Zulmo upės, kuri teka Austrijoje (toliau – 2007 m. sprendimas).

8 2007 m. spalio mėn. Komisija Austrijos Respublikai pateikė oficialų įspėjimą, kuriame atkreipė šios valstybės narės dėmesį į tai, kad 2007 m. sprendime nurodytas projektas (toliau – ginčijamas projektas) yra nesuderinamas su Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalimi. Komisijos teigimu, Štirijos vyriausybės vadovas šį sprendimą priėmė prieš tai neišanalizavęs, ar Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklės suprastėjimas iš „labai geros“ iki „geros“, kurį lemtų minėtas sprendimas, atitinka svarbų visuomenės interesą, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalies c punktą.

9 2008 m. sausio mėn. Austrijos Respublika, atsakydama į oficialų įspėjimą, paaiškino, kad Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje numatyta prastėjimo draudimo išimtis pateisinama svarbiu visuomenės interesu naudoti daugiau atsinaujinančių energijos išteklių, pavyzdžiui, hidroenergiją.

10 2009 m. Austrijos Respublika, remdamasi Direktyvos 2000/60 13 straipsnio 1 dalimi, paskelbė su ginčijamu projektu susijusio upės baseino valdymo planą (toliau – 2009 m. planas). Pagal šį planą, prieš kurio priėmimą pagal šios direktyvos 14 straipsnį buvo tinkamai konsultuotasi su visuomene, šios upės paviršinio vandens būklė buvo pripažinta „labai gera“.

11 2010 m. sausio mėn. Komisija nutraukė įsipareigojimų neįvykdymo procedūrą po to, kai Austrijos Respublika ją informavo, kad *Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft* (Federalinė žemės ir miškų ūkio, aplinkos ir vandens ūkio ministerija) atšaukė 2007 m. sprendimą, kai *wasserwirtschaftliches Planungsorgan* (Austrijos vandens ūkio valdymo planavimo institucija) pateikė administracinį skundą.

12 2012 m. kovo mėn. *Verfassungsgerichtshof* (Austrijos Konstitucinis Teismas) nusprendė, kad vandens ūkio valdymo planavimo institucijos teisė pateikti skundą prieštarauja Konstitucijai. Todėl Austrijos Respublika nusprendė, kad išnyko ministerijos sprendimo atšaukti 2007 m. sprendimą dalykas, 2007 m. sprendimas vėl tapo galiojantis ir jo nebegalima skųsti nacionaliniame teisme.

13 2012 m. lapkričio mėn. Austrijos Respublika pareiškė ketinimą pradėti 2007 m. sprendimo nagrinėjimo iš naujo procedūrą pagal WRG 21a straipsnį ir atlikti su ginčijamu projektu susijusio vandens telkinio būklės įvertinimą tam, kad pritaikytų pirminį leidimą prie technikos lygio, ir nurodė, kad pirmųjų šio vertinimo rezultatų galima tikėtis tik 2014 m. pradžioje.

14 Komisijos prašymu Austrijos Respublika 2012 m. gruodžio mėn. paaiškino, kad, nepaisant vertinimo iš naujo procedūros, įrenginio statyba gali prasidėti artimiausiu metu, remiantis leidimu, išduotu pagal 2007 m. sprendimą.

15 2013 m. balandžio 26 d. Komisija pateikė Austrijos Respublikai oficialų įspėjimą, kuriame kaltino šią valstybę narę pažeidus Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalį ir, kiek tai susiję su projektu „Juodojo Zulmo elektrinė – statybos darbų A dalis“, klaidingai pritaikius šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalyje numatytą prastėjimo draudimo išimtį.

16 2013 m. liepos 15 d. Austrijos Respublika atsakė Komisijai, kad vertinimo iš naujo procedūra tebevyksta ir rezultatų laukiama 2013 m. rugsėjo mėn. pradžioje. Ji taip pat nurodė, kad per šią procedūrą atsižvelgs į „nacionalines vandens energijos tvaraus naudojimo vertinimo gaires“.

17 2013 m. lapkričio 19 d. Austrijos Respublika pateikė Komisijai papildomas pastabas, kuriose informavo apie tai, kad Štirijos vyriausybės vadovas 2013 m. rugsėjo 4 d. priėmė sprendimą, kuriuo buvo patvirtintas 2007 m. sprendimas (toliau – 2013 m. sprendimas).

18 Tačiau iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad priimdamas 2013 m. sprendimą Štirijos vyriausybės vadovas rėmėsi aplinkybe, jog Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklė prieš įgyvendinant ginčijamą projektą turi būti pripažinta „gera“, o ne „labai gera“, ir dėl tokio priskyrimo prie žemesnės klasės projektas gali būti įgyvendinamas netaikant prastėjimo draudimo išimties, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalį.

19 2013 m. spalio 9 d. Federalinė žemės ir miškų ūkio, aplinkos ir vandens ūkio ministerija pateikė skundą *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas, Austrija) dėl 2013 m. sprendimo panaikinimo. Kadangi tas skundas, kuris šio sprendimo priėmimo dieną tebenagrinėjamas, neturi stabdomojo poveikio, ginčijamo projekto vykdytojas galėjo tęsti hidroelektrinės statybos darbus.

20 2013 m. lapkričio 21 d. Komisija išsiuntė Austrijos Respublikai pagrįstą nuomonę, kurioje pakartojo savo kaltinimus. 2014 m. sausio 21 d. ši valstybė narė atsakė, kad 2007 m. sprendimas, jos manymu, atitinka Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalį.

21 Kadangi Austrijos Respublikos pateikti paaiškinimai Komisijos netenkino, ji nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį ir pateikti naujų įrodymų

22 Po to, kai generalinė advokatė pateikė savo išvadą, 2015 m. lapkričio 30 d. Komisija pateikė prašymą atitinkamai pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį ir 128 straipsnio 2 dalį atnaujinti žodinę proceso dalį ir prašymą leisti jai pateikti naujų įrodymų, be to, pateikė Teisingumo Teismui Federalinės žemės ir miškų ūkio, aplinkos ir vandens ūkio ministerijos 2015 m. sausio 21 d. paskelbtą 2015 m. nacionalinio vandenų valdymo plano projektą.

23 Pirmiausia konstatuotina, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Procedūros reglamente nenumatyta šalių galimybė pateikti pastabas atsakant į generalinio advokato išvadą (2000 m. vasario 4 d. Nutarties *Emesa Sugar*, C-17/98, EU:C:2000:69, 2 punktas ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Döhler Neuenkirchen*, C-262/10, EU:C:2012:559, 29 punktas).

24 Be to, dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo primintina, kad Teisingumo Teismas savo iniciatyva arba generalinio advokato siūlymu ar šalių prašymu pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį gali priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo, jeigu mano, kad nepakanka informacijos arba kad byla turi būti sprendžiama remiantis šalių nesvarstytu argumentu (žr. 2009 m. kovo 3 d. Sprendimo *Komisija / Austrija*, C-205/06, EU:C:2009:118, 13 punktą ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Döhler Neuenkirchen*, C-262/10, EU:C:2012:559, 30 punktą).

25 Galiausiai dėl įrodymų pateikimo pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 128 straipsnio 2 dalį pasibaigus rašytinei proceso daliai pažymėtina, kad šioje nuostatoje numatyta, jog šalis, pageidaujanti pateikti tokių įrodymų, nurodo priežastis, kodėl uždelsė juos pateikti, o pirmininkas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, gali nustatyti kitai šaliai terminą pateikti nuomonę dėl tokių įrodymų.

26 Kadangi nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas mano, jog gavo pakankamai informacijos, kad galėtų priimti sprendimą, ir nebūtina remtis posėdyje šalių neaptartais argumentais ar naujais įrodymais, kad būtų išspręsta byla, Komisijos prašymai netenkintini.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

27 Komisija iš esmės kaltina Austrijos Respubliką, kad ši, išdavusi leidimą statyti hidroelektrinę ant Juodojo Zulmo upės, neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 ir 7 dalis.

28 Komisija mano, kad 2007 m. sprendimu pažeista valstybėms narėms Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu nustatyta pareiga įgyvendinti būtinas priemones, kad neprastėtų visų paviršinio vandens telkinių būklė.

29 Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad ši pareiga Štirijos vyriausybės vadovui buvo taikoma tuo metu, kai jis priėmė tą sprendimą, net jei upės baseino valdymo planų skelbimas pagal Direktyvos 2000/60 13 straipsnio 6 dalį tapo privalomas tik nuo 2009 m. gruodžio 22 d.

30 Komisija savo poziciją grindžia tuo, kad pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 288 straipsnį valstybės narės nuo 2000 m. gruodžio 22 d., kai įsigaliojo Direktyva 2000/60, iki 2009 m. gruodžio 22 d., kai baigėsi šios direktyvos 13 straipsnio 6 dalyje numatytas valdymo planų skelbimo terminas, privalėjo susilaikyti nuo nuostatų, kurios gali labai trukdyti pasiekti minėtos direktyvos 4 straipsnyje nurodytą rezultatą, priėmimo. Taigi, tuo laikotarpiu jau turėjo būti laikomasi šio straipsnio nuostatų.

31 Komisijos teigimu, ginčijamas projektas gali lemti Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklės prastėjimą ir taip būtų pažeistas Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas prastėjimo draudimas. Iš tiesų, nors 2007 m. sprendime ši būklė buvo įvertinta kaip „labai gera“, šiame projekte ši būklė pakeista į „gerą“ ir tai lemia jos prastėjimą. Šiuo klausimu Komisija mano, kad siekiant nustatyti tokio prastėjimo buvimą negalima atsižvelgti į tai, kad Štirijos vyriausybės vadovas 2013 m. sprendime šią būklę galiausiai įvertino kaip „gerą“, nes tas sprendimas buvo priimtas nesilaikant šios direktyvos 13 ir 14 straipsniuose įtvirtintų procedūrinių reikalavimų. Taigi, nepaisant to, kad pastarajame sprendime nurodyta, jog vandens būklė yra žemesnės klasės, negalima manyti, jog minėtas projektas nelems šios būklės prastėjimo.

32 Šiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad 2007 m. sprendimas, kuriuo buvo leista vykdyti ginčijamą projektą, teisiškai galėjo būti pagrįstas, tik jei būtų įvykdytos Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje reikalaujamos sąlygos, leidžiančios prastėjimo draudimo išimtį. Tačiau, kaip teigia Komisija, Austrijos Respublika nei tinkamai išnagrinėjo, ar ši išimtis galėjo būti pagrįstai taikoma, nei bet kuriuo atveju pakankamai motyvavo rėmimąsi tokia išimtimi.

33 Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad Austrijos Respublika turėjo atsižvelgti į tai, jog 2007 m. sprendime nurodyti hidroelektrinės pajėgumai bus „menki“, palyginti su elektros energijos gamyba hidroelektrinėse regioniniu ir nacionaliniu lygiais. Tačiau ši valstybė narė, priešingai, nei reikalaujama pagal Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalį, neatliko tyrimų dėl kitų galimų alternatyvių vietovių ir apskritai neapsvarstė su kitais atsinaujinančiais energijos šaltiniais susijusių galimybių. Todėl Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklės prastėjimas, kurį lems ginčijamas projektas, negali būti pateisinamas remiantis šia nuostata.

34 Austrijos Respublika mano, kad šis ieškinys nepriimtinas, nes, viena vertus, jis nepakankamai aiškus ir tikslus, visų pirma kiek tai susiję su kaltinimu, grindžiamu nurodytu pareigų, numatytų ESS 4 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su SESV 288 straipsniu, pažeidimu, ir, kita vertus, Komisija yra kompetentinga tik patikrinti, ar nacionalinės valdžios institucijos teisingai įgyvendino Direktyvoje 2000/60 numatytas procedūrines pareigas, bet negali kontroliuoti šių valdžios institucijų pagal šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalį atlikto konkretaus projekto pagrįstumo vertinimo ir interesų įvertinimo.

35 Dėl bylos esmės Austrijos Respublika papildomai pripažįsta nuo 2007 m. neturėjusi teisės priimti bendrųjų ar specialiųjų teisės aktų, kurie gali labai trukdyti pasiekti Direktyvoje 2000/60 numatytus tikslus.

36 Austrijos Respublikos teigia, kad 2007 m. sprendimu vis dėlto pagrįstai galėjo būti leista, nepažeidžiant šių tikslų, vykdyti hidroelektrinės projektą, kuris galbūt lemtų paviršinio vandens telkinio būklės prastėjimą, nes buvo laikytasi šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalyje numatytų sąlygų.

37 Šiuo klausimu Austrijos Respublika pažymi, kad 2007 m. sprendimas buvo priimtas užbaigus procedūrą, per kurią bendra pozicija dėl svarbaus visuomenės intereso, susijusio su ginčijamu projektu, egzistavimo buvo išanalizuota ir įvertinta teisiškai, konkrečiai atsižvelgiant į Direktyvos 2000/60 tikslus ir į šio projekto poveikį regiono ir vietos ypatumams. Austrijos Respublika nurodo, kad atsižvelgė į *Technische Universität Graz* (Graco technikos universitetas, Austrija) *Institut für Elektrizitätswirtschaft und Energieinnovation* (Elektros energijos ūkio ir energijos inovacijų institutas, Austrija, toliau – Institutas) atliktą tyrimą, kuriame išdėstyti šio projekto tikslai ir privalumai, taip pat jo poveikis aplinkai.

38 Austrijos Respublika tvirtina, kad, priešingai, nei nurodo Komisija, kompetentinga valdžios institucija nesirėmė principu, jog elektros energijos gamyba hidroelektrinėse visuomet atitinka svarbų visuomenės interesą ir yra bendroji Direktyvos 2000/60 tikslų išimtis, bet apskritai nagrinėjo konkrečią hidroelektrinės statybos ant Juodojo Zulmo upės svarbą regionui ir vietinį poveikį.

39 Galiausiai Austrijos Respublika teigia, kad priimdamas 2007 m. sprendimą Štirijos vyriausybės vadovas turėjo tinkamą diskreciją įvertinti interesus (tai jis padarė pagal Direktyvos 2000/60 nuostatas), nes hidroelektrinės projekto leidimas yra sudėtingas sprendimas, kuriame yra su prognozėmis susijusių elementų.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl ieškinio priimtinumo

40 Austrijos Respublika iš esmės mano, kad, pirma, šis ieškinys nepakankamai aiškus ir tikslus, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c punktą, visų pirma kiek tai susiję su kaltinimu, grindžiamu nurodytu pareigų, numatytų ESS 4 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su SESV 288 straipsniu, pažeidimu. Antra, ji mano, kad ieškinys turėtų būti pripažintas nepriimtinu, nes Komisija nėra kompetentinga vertinti konkretaus projekto pagrįstumo ir kompetentingų nacionalinės valdžios institucijų atlikto esamų interesų įvertinimo.

41 Abu šie nepriimtinumu grindžiami prieštaravimai atmestini.

42 Dėl pirmojo prieštaravimo, grindžiamo nepriimtinumu, pažymėtina, kad iš ieškinio aiškiai matyti, jog Komisija kaltina Austrijos Respubliką tuo, kad ši nuo 2000 m. gruodžio 22 d., kai įsigaliojo Direktyva 2000/60, iki 2009 m. gruodžio 22 d., kai baigėsi šios direktyvos 13 straipsnio 6 dalyje numatytas valdymo planų skelbimo terminas, nesusilaikė nuo nuostatų, kurios gali labai trukdyti pasiekti minėtos direktyvos 4 straipsnyje nurodytą rezultatą, priėmimo. Kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 30 punkte, savo ieškinio 25 ir 26 punktuose Komisija aiškiai daro nuorodą į 2012 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.* (C-43/10, EU:C:2012:560) dėl Achelojaus upės, kuriame Teisingumo Teismas konstatavo, kad pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, siejamą su SESV 288 straipsniu, valstybės narės jau iki minėtos nuostatos taikymo turėjo susilaikyti nuo kliudymo pasiekti tos direktyvos tikslus.

43 Dėl nepriimtinumu grindžiamo antrojo prieštaravimo pabrėžtina, kad, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 32 punkte, klausimas, kiek Direktyvos 2000/60 nuostatos suteikia kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms laisvę atlikti esamų interesų įvertinimą ir ar ši laisvė buvo viršyta, susijęs ne su ieškinio priimtinumu, o su jo pagrįstumu.

44 Todėl ieškinys yra priimtinas.

Dėl bylos esmės

45 Komisija iš esmės kaltina Austrijos Respubliką tuo, kad ši 2007 m. sprendimu leido vykdyti ginčijamą projektą, nors, remiantis tuo sprendimu, dėl projekto Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklė suprastės iš „labai geros“ iki „geros“, o tai pagal Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalį draudžiama ir šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalies c punkte numatyta prastėjimo draudimo išimtis negali būti taikoma.

46 Pirmiausia, kaip nurodyta šio sprendimo 18 punkte, reikia pažymėti, kad 2007 m. sprendime nustatyta Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklės klasė prieš įgyvendinant ginčijamą projektą buvo peržiūrėta 2013 m. sprendime. Taigi, pastarajame sprendime Štirijos vyriausybės vadovas pakeitė klasę iš „labai geros“ į „gerą“, dėl to pagal minėtą sprendimą dėl ginčijamo projekto vandens būklė nebesuprastės iš „labai geros“ iki „geros“.

47 Vis dėlto manytina, kad 2013 m. sprendimas nėra šio ieškinio dalykas. Viena vertus, nors Komisija mano, kad nagrinėjamu atveju negalima atsižvelgti į tą sprendimą ir į jame atliktą Juodojo Zulmo upės vandens būklės priskyrimą prie žemesnės klasės siekiant nustatyti, ar dėl ginčijamo projekto ši būklė suprastės, ši institucija nagrinėjant šį ieškinį neginčijo minėto sprendimo pagrįstumo vertinimo ir neįtraukė to sprendimo į savo ieškinio reikalavimus. Kita vertus, Austrijos Respublika Teisingumo Teisme taip pat nesirėmė 2013 m. sprendimu tam, kad ginčytų tokio suprastėjimo buvimą ir tvirtintų, kad priimdama tą sprendimą prieš baigiantis pagrįstoje nuomonėje numatytam terminui ji nutraukė nurodytą įsipareigojimų nevykdymą. Taigi, ji neginčija to, kad nagrinėjamo ieškinio tikslais reikia atsižvelgti į 2007 m. sprendime nustatytą Juodojo Zulmo upės vandens būklę, tačiau mano, kad ginčijamas projektas nepažeidžia Direktyvos 2000/60 4 straipsnio, nes jo sukeliamas vandens būklės suprastėjimas pateisinamas pagal šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalį.

48 Tokiomis aplinkybėmis šio ieškinio tikslais reikia atsižvelgti tik į 2007 m. sprendime nustatytą Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklės klasę ir neatsižvelgti į 2013 m. sprendimą.

49 Siekiant įvertinti 2007 m. sprendimo atitiktį Direktyvos 2000/60 nuostatoms primintina, kad šios direktyvos 4 straipsnyje numatyti įsipareigojimai yra taikomi tik nuo 2009 m. gruodžio 22 d., t. y. nuo to momento, kai baigiasi valstybėms narėms pagal šios direktyvos 13 straipsnio 6 dalį suteiktas upės baseino valdymo planų paskelbimo terminas (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.*, C-43/10, EU:C:2012:560, 51–56 punktus).

50 Tačiau, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, per direktyvai perkelti nustatytą terminą valstybės narės, kurios yra tos direktyvos adresatės, privalo susilaikyti nuo nuostatų, kurios gali labai trukdyti pasiekti toje direktyvoje nurodytą rezultatą, priėmimo. Tokia visoms nacionalinės valdžios institucijoms tenkanti pareiga susilaikyti turi būti suprantama kaip nurodanti bet kokių – bendrų ir specialių – priemonių, galinčių daryti tokį neigiamą poveikį, priėmimą (2012 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.*, C-43/10, EU:C:2012:560, 57 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

51 Todėl, nors Direktyvos 2000/60 4 straipsnis 2007 m. sprendime nurodytam projektui to sprendimo priėmimo metu nebuvo taikomas, Austrijos Respublika net ir prieš baigiantis valstybėms narėms šios direktyvos 13 straipsnio 6 dalyje nustatytam upės baseino valdymo planų paskelbimo terminui vis

dėlto privalėjo susilaikyti nuo nuostatų, kurios gali labai trukdyti pasiekti minėtame 4 straipsnyje nurodytą tikslą, priėmimo (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.*, C-43/10, EU:C:2012:560, 60 punktą).

52 Taigi, nagrinėjant šį ieškinį reikia išanalizuoti, ar dėl ginčijamo projekto gali suprastėti Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklė, ir, jeigu atsakymas būtų teigiamas, patikrinti, ar tokiam suprastėjimui gali būti taikoma Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje numatyta prastėjimo draudimo išimtis.

– Dėl Juodojo Zulmo upės vandens prastėjimo

53 Pažymėtina, kad Direktyvos 2000/60 25 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog turėtų būti nustatyti aplinkos apsaugos uždaviniai, kurie užtikrintų gerą paviršinio ir požeminio vandens būklę visoje Europos Sąjungoje ir Sąjungos lygiu neleistų vandens būklei toliau prastėti. Be to, iš šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio, kuriame nurodyta, kad „valstybės narės įgyvendina būtinas priemones, kad neprastėtų visų paviršinio vandens telkinių būklė“, matyti, jog valstybės narės privalo priimti tokias priemones. Konkretaus projekto, kaip tas, kuriam skirtas 2007 m. sprendimas, leidimo išdavimą reikia suprasti kaip tokį įgyvendinimą (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 31, 32 ir 35 punktus).

54 Taigi, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalies a punktas neapsiriboja vien tikslų planuoti upių baseinų valdymą paskelbimu vartojant programinę formuluotę, bet turi ir įpareigojamąjį poveikį kiekvienu šioje direktyvoje numatytos procedūros etapu, kai tik nustatoma atitinkamo vandens telkinio ekologinė būklė (2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 43 punktas).

55 Šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalyje numatyta išimčių sistema yra aplinkybė, patvirtinanti aiškinimą, kad kelio užkirtimas vandens telkinių būklei prastėti yra įpareigojamojo pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 44 punktą).

56 Be to, pabrėžtina, kad šioje nuostatoje numatytų išimčių kategorijų struktūra leidžia manyti, jog šios direktyvos 4 straipsnyje ne tik įtvirtintos principinės pareigos, bet jis susijęs ir su konkrečiais projektais. Išimčių pagrindai taikomi, be kita ko, tuomet, kai minėto 4 straipsnio tikslų nesilaikoma dėl to, kad atsiranda naujų paviršinio vandens telkinio fizinių charakteristikų pasikeitimų ir dėl to kyla neigiamų pasekmių arba kad vykdoma nauja subalansuota žmogaus veikla. Tai gali įvykti išdavus naujų projektų leidimų. Iš tiesų, projekto ir valdymo planų įgyvendinimo neįmanoma nagrinėti atskirai (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 47 punktą).

57 Todėl šiems konkretiems projektams taikoma Direktyvos 2000/60 4 straipsnyje nurodyta pareiga neleisti prastėti vandens telkinių būklei.

58 Ši būklė nustatoma pagal ekologinės kokybės santykius, kiekvienos paviršinio vandens kategorijos atveju padalytus į penkias klases pagal biologinės kokybės elementų ribinę vertę, kuri žymi šių skirtingų klasių (labai gera, gera, vidutiniška ir bloga) ribą (2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 57 punktas).

59 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad manytina, jog paviršinio vandens telkinio būklės prastėjimas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį, vyksta tuomet, kai bent vieno iš kokybės elementų būklė, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos V priedą, suprastėja viena klase, net jei šis suprastėjimas nepasireiškia tuo, kad paviršinio vandens telkinys priskiriamas prie žemesnės klasės. O jeigu atitinkamas kokybės elementas, kaip jis

suprantamas pagal šį priedą, jau priskirtas prie žemiausios klasės, bet koks šio elemento suprastėjimas yra paviršinio vandens telkinio būklės prastėjimas (2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 69 punktas).

60 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad ginčijamame projekte nurodytos hidroelektrinės statybai reikalingi darbai paveiks Juodojo Zulmo upės 8 km ilgio atkarpą. Siekiant nustatyti šios upės ekologinę būklę, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2000/60, 2006 m. *Institut für Bodenkultur Wien* (Vienos agronomijos institutas, Austrija) parengtame ekspertizės akte padaryta išvada, kad šios upės vanduo yra „labai geros“ būklės ir šios hidroelektrinės statybos projektas turi būti atmestas, nes dėl jo suprastės šio vandens būklė. Sprendimas Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklę pripažinti „labai gera“ buvo pagrįstas atitinkamu laikotarpiu vykusio išsamaus planavimo, kuris pagal Direktyvos 2000/60 13 straipsnį buvo užbaigtas 2009 m. plano parengimu, galutiniu rezultatu.

61 Be to, atsakydama į pirmąjį oficialų įspėjimą Austrijos Respublika neginčijo to, kad dėl ginčijamo projekto suprastės Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklė, bet rėmėsi Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalies c punkte numatyta prastėjimo draudimo išimtimi ir teigė, kad dėl svarbaus visuomenės intereso reikia naudoti daugiau atsinaujinančių energijos šaltinių, pavyzdžiui, hidroenergiją.

62 Galiausiai, kaip pažymi Austrijos Respublika savo atsiliepimo į ieškinį 20 punkte, 2007 m. sprendime (p. 192 ir paskesni) Štirijos vyriausybės vadovas pats pripažino, kad dėl projekto „paviršinis vanduo bent jau iš dalies suprastės“, kad visuomenė suinteresuota „išsaugoti „labai gerą būklę“ atitinkamame daliniame sektoriuje OK 8026600“ ir kad „vandens telkinyje OK 8026600, esančiame „aukščiau“, maždaug 8 km dydžio sektoriuje, viena iš Vandenų įstatymo 30a straipsnyje nurodytų būklių suprastėja viena klase iš „labai geros“ iki „geros““.

63 Šiomis aplinkybėmis atrodo, kad dėl ginčijamo projekto gali suprastėti 2007 m. sprendime įvertinta Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklė.

– Dėl Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 7 dalyje numatytos prastėjimo draudimo išimties

64 Primintina, kad – su sąlyga, jog nesuteikta išimtis, – turi būti išvengta bet kokio paviršinio vandens telkinių būklės prastėjimo. Taigi, pareiga išvengti tokio prastėjimo lieka privaloma kiekvienu Direktyvos 2000/60 įgyvendinimo etapu ir taikoma bet kuriai paviršinio vandens telkinio, kurio valdymo planas buvo patvirtintas, rūšiai ir būklei. Todėl atitinkama valstybė narė turi neišduoti projekto leidimo, jeigu dėl to projekto gali suprastėti atitinkamo vandens telkinio būklė arba nebūtų pasiekta gera paviršinių vandens telkinių būklė, nebent manytų, kad minėtam projektui taikoma viena iš šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalyje numatytų išimčių (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 50 punktą).

65 Taigi, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tuo atveju, kai dėl projekto vandeniui daromas neigiamas poveikis, kaip antai nurodytas šios direktyvos 4 straipsnio 7 dalyje, to projekto leidimas gali būti išduotas bent jau tuomet, jei tenkinamos tos pačios direktyvos 4 straipsnio 7 dalies a–d punktų sąlygos (2012 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.*, C-43/10, EU:C:2012:560, 67 ir 69 punktai).

66 Nagrinėjamu atveju, siekiant nustatyti, ar 2007 m. sprendimas priimtas laikantis Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje numatytų reikalavimų, reikia patikrinti, pirma, ar imtasi visų įmanomų priemonių sušvelninti poveikį, kurį ginčijamas projektas daro atitinkamo vandens telkinio būklei, antra, ar šio projekto priežastys buvo aiškiai nurodytos ir paaiškintos, trečia, ar šis projektas atitinka svarbų visuomenės interesą ir (arba) ar nauda aplinkai ir visuomenei, susijusi su šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų pasiekimu, yra mažesnė už naudą žmonių sveikatai, žmonių saugos

palaikymui ar subalansuotai plėtrai, kuri vyktų dėl šio projekto įgyvendinimo, ir, ketvirta, ar naudos duodantys siekiami tikslai dėl techninių galimybių ar per didelių sąnaudų negali būti pasiekti būdais, kurie aplinkai yra gerokai geresnė alternatyva (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.*, C-43/10, EU:C:2012:560, 67 punktą).

67 Siekdama įrodyti, kad ginčijamas projektas atitinka Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje numatytus reikalavimus, Austrijos Respublika tvirtina, kad hidroelektrinės statybos ant Juodojo Zulmo upės tikslas – atsinaujinančių energijos formų plėtojimas. Tačiau Komisija iš esmės mano, kad pateikdama tokį argumentą Austrijos Respublika tik tvirtina, jog energijos gamyba iš atsinaujinančių energijos šaltinių apskritai atitinka svarbų visuomenės interesą, ir nepaaiškina, ar ginčijamam projektui turėtų būti taikoma prastėjimo draudimo principo išimtis.

68 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia Komisija, antroji iš šio sprendimo 66 punkte nurodytų sąlygų nagrinėjamu atveju aiškiai tenkinama, nes 2007 m. sprendime išsamiai nurodytos ginčijamo projekto priežastys, jo poveikis aplinkai ir teikiama nauda.

69 Toliau pažymėtina, kad tokios hidroelektrinės, kaip nurodyta ginčijamame projekte, statyba iš tiesų gali būti susijusi su svarbiu visuomenės interesu.

70 Valstybėms narėms turi būti suteikiama tam tikra diskrecija nustatyti, ar konkretus projektas susijęs su tokiu interesu. Direktyva 2000/60, priimta remiantis EB 175 straipsnio 1 dalimi (dabar – SESV 192 straipsnio 1 dalis), nustatomi bendrieji vandens apsaugos principai ir bendras veiksmų pagrindas ir užtikrinamas bendrųjų principų ir struktūrų, leidžiančių saugoti vandenį Sąjungoje ir jį ekologiškai tvariai naudoti, koordinavimas, integracija ir plėtojimas tolesnėje ateityje. Šiuos principus ir šį pagrindą vėliau turi plėtoti valstybės narės, priimdamos konkrečias priemones. Taigi, šia direktyva nesiekiama visiškai suderinti valstybių narių teisės aktų vandens srityje (2006 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Komisija / Liuksemburgas*, C-32/05, EU:C:2006:749, 41 punktas; 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-525/12, EU:C:2014:2202, 50 punktas ir 2015 m. liepos 1 d. Sprendimo *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 34 punktas).

71 Naudodamasi šia diskrecija, Austrijos Respublika pagrįstai galėjo manyti, kad ginčijamas projektas, kuriuo siekiama skatinti energijos gamybą iš atsinaujinančių energijos šaltinių hidroelektrinėse, susijęs su svarbiu visuomenės interesu.

72 SESV 194 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, kuriant vidaus rinką ar jai veikiant ir atsižvelgiant į poreikį išsaugoti ir gerinti aplinką, Sąjungos energetikos politika, vadovaujantis valstybių narių solidarumu, siekiama užtikrinti energijos rinkos veikimą, užtikrinti energijos tiekimo saugumą Sąjungoje, skatinti jos vartojimo efektyvumą ir taupymą ir naujų ir atsinaujinančių energijos formų plėtojimą, taip pat energetikos tinklų sujungimą (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-490/10, EU:C:2012:525, 65 punktas).

73 Be to, toks atsinaujinančių energijos išteklių rėmimas, kuris Sąjungoje laikomas prioritetiniu, grindžiamas, be kita ko, tuo, kad tokių energijos išteklių naudojimu prisidedama prie aplinkos apsaugos ir tvarios plėtros, ir tuo, kad taip gali būti prisidedama prie energijos tiekimo saugumo ir įvairovės užtikrinimo ir sudaromos sąlygos greičiau pasiekti Kioto protokolo, pridėto prie Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos, tikslus (2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *IBV & Cie*, C-195/12, EU:C:2013:598, 56 punktas).

74 Galiausiai pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju nacionalinės valdžios institucijos įvertino iš ginčijamo projekto laukiamą naudą ir su tuo susijusį Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklės suprastėjimą. Remdamosi šiuo įvertinimu, jos galėjo nuspręsti, kad šis projektas duoda naudos tvariai plėtrai, kad imtasi visų įmanomų priemonių sušvelninti neigiamą poveikį, kurį ginčijamas projektas

daro šio paviršinio vandens telkinio būklei, ir kad šiuo projektu siekiami tikslai dėl techninių galimybių ar per didelių sąnaudų negali būti pasiekti tokiais būdais, kurie aplinkai yra gerokai geresnė alternatyva.

75 Kaip nurodyta šio sprendimo 37 punkte, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad priimdamas 2007 m. sprendimą Štirijos vyriausybės vadovas rėmėsi, be kita ko, Elektros energijos ūkio ir energijos inovacijų instituto atliktu tyrimu, kurį jam pateikė prašymą išduoti leidimą statyti hidroelektrinę pateikę asmenys.

76 Šio tyrimo autoriai atkreipė dėmesį į tai, kad kompetentinga valdžios institucija turi įvertinti esamus interesus, visų pirma iš ginčijamo projekto laukiamą naudą ir jo poveikį Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklei.

77 Tačiau priminęs, jog minėtame tyrime „suprantamai ir įtikinamai parodoma, kad hidroenergija bendrai ir [ginčijamas projektas] konkrečiai atitinka svarbų visuomenės interesą ir yra labai svarbūs tvariai (regiono) plėtrai“, Štirijos vyriausybės vadovas pats pažymėjo, kad šio tyrimo autoriai „detaliai atskleidžia gerą projekto energijos balansą dėl didelio vandens lygio skirtumo santykinai trumpoje atkarpoje, taip pat ekonominius projekto aspektus vietos verslui“, kad „pozityvus projekto indėlis į klimato šilimo tempo mažinimą pakeičiant elektros energijos gamybą iš iškastinio kuro, kada išmetamas anglies dioksidas, pristatomas įtikinamai“ ir kad tyrimas „taip pat atskleidžia, kad naudingi [projekto] tikslai negali būti pasiekti kitais būdais, kurie aplinkai yra geresnė alternatyva“. Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos taip pat matyti, kad buvo numatytos praktinės priemonės sušvelninti neigiamą poveikį, kurį ginčijamas projektas daro šio vandens telkinio būklei, visų pirma apriboti šio projekto žuvų migracijai daromas kliūtis numatant pagalbos migracijai priemones.

78 Atsižvelgiant į šį tyrimą, 2007 m. sprendime padaryta išvada:

„Viena vertus, [ginčijamas projektas] aplinkai, klimatui ir ekonomikai duotų regioninės ir tarpregioninės naudos, kuri įtikinamai nurodyta tyrime, kita vertus, šis projektas darytų neigiamą poveikį (kuris yra santykinai nedidelis, palyginti su kitu galimu neigiamu poveikiu) [WRG] 30a straipsnyje nurodytoms būklėms. Kadangi įgyvendinus [šį] projektą gali būti pagaminamas pakankamai didelis kiekis švarios elektros energijos, sprendimą priimsianti institucija šioje priemonėje turėtų įžvelgti didelį visuomenės interesą vystyti tvarią energijos gamybą.

Įvertinusi šias nagrinėjamo atvejo aplinkybes, institucija daro išvadą, kad visuomenės interesas statyti „Schwarze Sulm“ hidroelektrinę yra gerokai svarbesnis už neigiamą poveikį, kuris būtų daromas [WRG] 30 ir paskesniuose bei 104 ir 104a straipsniuose nurodytiems aplinkos tikslams.“

79 Todėl pagal Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalies b punktą į 2009 m. planą buvo įtraukta tikėtinos ginčijamo projekto naudos (elektros energijos gamyba hidroelektrinėje, kuri sudaro 0,2 proc. gamybos regiono mastu ir 0,04 proc. gamybos nacionaliniu mastu) analizė.

80 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, Štirijos vyriausybės vadovas išnagrinėjo visą ginčijamą projektą, įskaitant jo tiesioginį ir netiesioginį poveikį Direktyvos 2000/60 tikslams, ir palygino šio projekto naudą su jo neigiamu poveikiu Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklei. Nagrinėdamas jis visų pirma atsižvelgė į tai, kad šios upės ekologinė kokybė yra labai aukšta, tačiau nusprendė, kad, atsižvelgiant į įvairią projekto naudą, su juo susiję visuomenės interesai yra gerokai svarbesni už žalą, daromą šia direktyva siekiamam neprastėjimo tikslui. Jis ne tik bendrai nurodė svarbų visuomenės interesą, kurį atitinka energijos gamyba iš atsinaujinančių energijos šaltinių, bet ir rėmėsi, prieš padarydamas išvadą, kad tenkinamos prastėjimo draudimo išimties sąlygos, detalia moksline ir specifine šio projekto analize.

81 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Štirijos vyriausybės vadovas, kuris priėmė sprendimą remdamasis Instituto atliktu tyrimu, galinčiu suteikti jam svarbios informacijos apie ginčijamo projekto pasekmes, atsižvelgė į visas Direktyvos 2000/60 4 straipsnio 7 dalyje numatytas sąlygas ir galėjo nuspręsti, kad jos yra tenkinamos.

82 Siekdama iš esmės ginčyti šį Štirijos vyriausybės vadovo vertinimą, Komisija visų pirma teigia, kad hidroenergija yra tik vienas iš atsinaujinančių energijos šaltinių ir kad planuojamos statyti hidroelektrinės gaminama elektros energija turės tik nedidelę įtaką aprūpinant elektros energija regioniniu ir nacionaliniu lygiais. Nesant konkrečių Komisijos kaltinimų, kurie, pavyzdžiui, leistų nustatyti, kodėl šio sprendimo 75 punkte minėtas tyrimas, kurio išvados įtrauktos į 2007 m. sprendimą, dėl šio projekto ekologinio poveikio Juodojo Zulmo upės paviršinio vandens būklei nepakankamos analizės, dėl patikimumo, kuris turi įtakos elektros energijos gamybos hidroelektrinėje prognozėms, nebuvimo ir palyginimo kriterijų, kurie leistų teigti, kad planuojama elektros energijos gamyba yra patikima, palyginti su šio projekto dydžiu, nebuvimo yra neišsamus ar klaidingas, reikia konstatuoti, kad Komisija neįrodė, jog įsipareigojimai buvo neįvykdyti.

83 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijos ieškinys turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Austrijos Respublika reikalavo priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, o pastaroji bylą pralaimėjo, ji turi jas visas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.